

संस्कृत -

साम्प्रतम्

(Sampratam means "Current")

(संस्कृतमासिकीपत्रिका)

वर्ष : १३ अङ्क : १५२

जान्युआरी - २०१९

EKLAVYA SANSKRIT ACADEMY

Registered under RNI No. GUJMUL/2006/17235. Published on 5th of every month. Permitted to post at Ahmedabad PSO on 7th of every month under Postal Regd.No. GAMC- 1553/2019-2021 issued by SSP Ahmedabad. Valid upto 31-12-2021. containing 8 pages ₹ 10

चिन्तनम्

प्रियजनस्य प्रतीक्षा

रावणः तापसवेषेण सीतायाः अपहरणं कृतवान् । अपरपक्षे रावणः सीतायाः पुरतः निष्कपटं वक्तुम् अशक्ष्यत् यत् 'सीते ! अहं त्वयि स्निह्यामि । त्वम् उचितं कुरु ।' यदि सीता तस्य निवेदनस्य स्वीकारम् अकरिष्यत् तर्हि अपहरणं न अभविष्यत् । कृष्णः रुक्मिणीं हृतवान् । रुक्मिणी अपि कृष्णेन सह पलायितुं सज्जा आसीत् । अतः तत् उपर्युक्ते अर्थे अपहरणं न उच्यते । सीतया प्रत्याख्यातः (अस्वीकृतः) विषण्णवदनः रावणः अपि पर्णकुटिं त्यजन् निवेदयितुम् अशक्ष्यत् यत् 'सीते ! त्वां पराङ्मुखीं जानन् अहं प्रतिगच्छामि । परन्तु अहं ननु आजीवनं तव प्रतीक्षां करिष्यामि ।' स्नेहे हठाग्रहः स्थातुं न शक्नोति । स्नेहः पृथिव्यां प्ररूढा काचित् पवित्रा घटना अस्ति । सा सदैव अनिन्दनीया । परन्तु तत्रत्या अप्रतीक्षा रावणवृत्तिः अस्ति ।

पृथ्वीराजः विवाहमण्डपे आक्रमणं कृत्वा संयुक्तायाः हरणं कृतवान् । अत्रापि संयुक्ता पृथ्वीराजं प्रतीक्षते स्म । तस्मिन् काले स्त्रियाः इच्छया कृतं सपराक्रमं हरणं प्रशस्यम् आसीत् । प्रतीक्षालिप्तं प्रेम पवित्रम् अस्ति । एवम् उक्ते व्यभिचारस्य पक्षपातः नास्ति । प्रेमतत्त्ववञ्चितः कामः व्यभिचारः अस्ति । तादृशः कामः दम्पत्योः भवेत् चेदपि सः प्रच्छन्नः व्यभिचारः एव ।

यः मनुष्यः कदापि प्राकृतिकम् आकर्षणं न अनुभवति तस्य जीवितं विशिष्टं नास्ति, विपरीतम् अस्ति । प्रगाढम् आकर्षणं प्रकृतेः संरचनायाः मधुरं गुञ्जनम् अस्ति । अपि च एतादृशम् आकर्षणम् अनुभवन्तौ द्वौ प्रियजनौ यत्र मिलतः तत्र मन्दिरस्य रचना स्वयमेव भवति । आकर्षणम् अश्लीलं नास्ति, परन्तु दम्भेन आच्छादितं ब्रह्मचर्यम् अश्लीलम् अस्ति ।

कश्चित् वृद्धः प्रतिसायं नगरपालिकायाः उद्यानं गत्वा एकाकी उपविशति । एकाकित्वस्य पीडा तस्य नेत्रयोः दृश्यते । तस्मिन् एव उद्याने नातिदूरे लतामण्डपे शून्यतायाः शापेन पीडिता इव काचित् वृद्धा अपि उपविशति । अथ वयं किं कर्तुं शक्नुमः ? वयं परस्परम् अपरिचितयोः द्वयोः वृद्धयोः मेलनार्थं सामाजिकम् आनुकूल्यं रचयितुं शक्नुयाम चेत् तत् महत् पुण्यकर्म ।

जगति प्रतिपदं नूतना चिकित्सापद्धतिः आविर्भवति । परन्तु सर्वासां चिकित्सानां स्नेहचिकित्सा विशिष्यते । तत्रापि प्रियजनस्य प्रतीक्षाकाले गलितम् अश्रुजलं गङ्गाजलात् अपि पवित्रम् अस्ति ।

सतीशः गज्जर

यात्रिकः

जेन्द्रपुरस्य सीमायां काचित्
जीर्णा धर्मशाला आसीत् । निरन्तरवृष्टिः
आत्मनः रक्षणाय केचन एकैकशः तत्र
आगताः । तेषु उभौ युवकौ । तृतीयः
आसीत् कश्चन वृद्धः । तस्य दीर्घं श्वेतशमश्रु
आसीत् । चतुर्थः आसीत् कश्चन युवकः ।
तस्य दर्शनात् भासते स्म यत् एषः श्रमस्य
अनिच्छुः सुखाभिलाषी तरुणः इति ।

निद्रा शीघ्रं न प्राप्ता इत्यतः तौ
तरुणौ सम्भाषणम् आरब्धवन्तौ । वृद्धः तु

वृष्टिं पश्यन् क्षीणस्वरेण किमपि गायति स्म । सुखाभिलाषी तरुणः पादौ प्रसार्य काकनिद्रासुखम् अनुभवति स्म ।

तौ युवकौ वार्तालापात् परस्परपरिचयं प्राप्तवन्तौ । तयोः एकस्य नाम आनन्दः । अपरस्य नाम सुनन्दः
इति ।

“भवान् कुत्रत्यः ? कुतः आगतम् ? कुत्र गम्यते भवता ?” इति आनन्दम् अपृच्छत् सुनन्दः ।

“अहं राघवेन्द्रपुरीयः । मदेशे मया लघुः उद्योगः अपि कोऽपि न प्राप्तः । ये अधिकारिणां धनिकानां वा
बान्धवाः भवन्ति तैः एव उद्योगः प्राप्यते तत्र । अल्पस्य उद्योगस्य निमित्तम् अपि सामान्यैः प्रभूततया उत्कोचः
दातव्यः भवति । अहं तु अकिञ्चनः । अतः मया कथम् उद्योगः प्राप्येत तत्र ? मया श्रुतं यत् राजेन्द्रपुरे योग्यतानुगुणः
उद्योगः प्राप्यते इति । अहं संस्कृते गणितशास्त्रादिषु च प्रवीणः अस्मि । अतः अत्र कुत्रचित् अध्यापकोद्योगः प्राप्येत
इति विचिन्त्य अहम् अत्र आगतः । तदस्तु, भवान् कुतः आगतः ? कुत्र वा गम्यते भवता ?” इति अपृच्छत्
आनन्दः ।

एतत् श्रुत्वा सकृत् हसित्वा अवदत् सुनन्दः- “दूरतः पर्वतो रम्यः इति वचनं सत्यम् एव । भवतः या
स्थितिः सा एव स्थितिः ममापि । अहम् एतद्देशवासी एव । खड्गयुद्धे अश्वचालने च अहं दक्षः अस्मि । तथापि
सामान्यः सैनिकोद्योगः अपि मया अत्र न प्राप्तः । मया भवतः देशस्य प्रशंसा श्रुता । योग्यतानुगुणं तत्र उद्योगः
प्राप्यते इति श्रुत्वा अहं भवद्देशं प्रति प्रस्थितः । किन्तु भवतः कथनात् ज्ञायते यत् आवाभ्यां यत् श्रुतं तत् सर्वथा
मिथ्या इति । मिथ्याप्रचारं श्रुत्वा आवां वञ्चितौ जातौ” इति ।

“देशद्वये अपि एवं मिथ्याप्रचारं के कुर्वन्तः स्युः ? तेषाम् उद्देशः कः स्यात् ? एतेन किं वा प्रयोजनम्
तेषाम् ?” इति अवदत् आनन्दः ।

वृद्धः तयोः सम्भाषणं शृण्वन् आसीत् । सः तौ अवदत् - “एतस्य उत्तरम् अहं जानामि । मया विविधेषु

गोविन्दस्य क्षेत्रम्

मूलम् - गोविन्दं खेतम् (गुजराती) लेखकः - धूमकेतु, (सं. अनु.) नीतिनाचार्यः

(अनुवर्तते)

“किं गोविन्दभ्रातः परिचयः अस्ति वा ?” नरहरः इदानीम् एतं कृषकं पश्यन् अस्ति । अस्ति अयं ग्रामीणः किन्तु मुखे तस्य उपकर्तुः लक्षणानि दृश्यन्ते । कस्यचित् मुखं दृष्ट्वा तस्य लक्षणानाम् उहा कर्तव्या - एतत् नरहरस्य दृष्टौ एव नासीत् । सः तथा अनुभवी अपि नासीत् । सः गोविन्दं वदति - “कदाचित् एते राजपुरस्य जनाः सन्ति ।”

गोविन्दः उभौ निरीक्ष्य उत्थातुं यत्नवान् अवदत् च - “अहो पितृकल्पः काका । कल्याण-पटेल आयान्तु, आयान्तु, कथं विस्मरानि भवन्तम् ?”

तावत् नारणः भट्टः ब्राह्मणः स्वकीयम् उत्तरीयम् अधः स्थापयित्वा अग्रे अगच्छत् । अरे गोविन्द मम पुत्र ! तव एतादृशी स्थितिः । अरे बहु रुग्णः जातः असि ? नरहरः सर्वेषां वार्तालापं दृष्ट्वा शनैः गृहात् बहिः निर्गतः । नगरे प्रतिवेशिधर्मः समाप्तः जायते ।

“पितृव्य !” गोविन्दस्य नेत्रयोः अश्रूणि आसन् - “इदानीं मम पुत्रं पश्यतु । अस्य योगक्षेमादिकं सर्वं भवतां हस्ते ।”

“अरे किं प्रमत्तः असि वा ?” विप्रः वदति अरे कल्याण-पटेल ! आगच्छतु । अत्र गोविन्दस्य समीपम् आगच्छतु ।

कल्याण-पटेलः अग्रे आगच्छत् । निर्दोषः कृषकः अयम् आनीतं धनस्यूतम् अग्रे करोति । पश्यतु गोविन्दभ्रातः भवद्भिः तु भूमेः धनव्यवहारः न पृष्ठः किन्तु विप्रस्य धनं स्वीकृत्य अस्माभिः द्वितीयः अवतारः ग्रहीयः तस्य ऋणमुक्तये । एतत् भवतां भागस्य धनम् । स्वीक्रियताम् ।”

अपरेद्युः सर्वैः सम्भूय चर्चा कृता । निर्णयः जातः गोविन्देन सकुटुम्बं नगरं विहाय पुनः राजपुरे निवासः आरब्धव्यः । गोविन्दः कार्यालयं गत्वा अवकाशम् अयाचत । कार्यालयस्य मुख्याधिकारी वक्री भूत्वा अवदत् - “इदानीं तु कार्यभारः अस्ति । अवकाशः अशक्यः”

“किन्तु महोदाय ! अयं तु मम जीवनमरणयोः प्रश्नः अस्ति”

“जीवनस्य अपेक्षया कार्यम् एतत् प्रामुख्यं भजते । अवकाशः नैव नैव”

निराशः गोविन्दः गृहं प्रत्यागच्छत् । “कार्यालयाधिकारी मम नाम निष्कासयिष्यति”

“किमुक्तम्” नारणभट्टः अनवगत्य पृष्ठवान् ।

“सेवात्यागः भविष्यति”

“सेवात्यागः भविष्यति तावदेव ?”

“आम्”

“तर्हि वत्स ! एहि चलामः तावत् राजपुरं प्रति ।” भवतः पञ्च मुख्याधिकारिणः तत्र ग्रामे पोषिताः भवेयुः तावत् कृषिः क्षेत्रे अस्ति । यावत् भूमिमाता प्रसन्ना विद्यते तावत् नान्यः चिन्तायाः विषयः । इतोऽपि गोविन्दस्य मस्तके द्वैतं प्रचलति । नगरे स्थातव्यम् उत ग्रामः गन्तव्यः । एकत्र केवलं यान्त्रिकं जीवनं वर्तते अपरत्र ग्रामे सम्पूर्णं स्वाधीन-स्वतन्त्रं जीवनम् । ते सर्वे पुनः गोविन्दम् आराध्य निश्चयम् अकारयन् यत् इदानीं राजपुरग्रामः एव श्रेयः ।

(क्रमशः)

अस्माकम् आगामिकार्यक्रमाः

**EKLAVYA
SANSKRIT
ACADEMY**

संस्कृत-सम्भाषण-वर्गः

प्रथमः स्तरः

- **Date** : 4/3/19 to 31/5/19
- **Day** : Monday-Wednesday-Friday
- **Time** : 6:30 pm to 8:00 pm
- **Fees** : 3000/-
- **Venue** : Eklavya Sanskrit Academy
Core House,
Opp. Apollo city centre
Nr. Parimal Garden,
Ahmedabad - 380006
- **Contact**: Dr. Mihir Upadhyay,
Mobile: 98246 16237

संस्कृत-

साम्प्रतम्

नमस्कारः

यदि भवन्तः “साम्प्रतम्” मासिकीपत्रिकायाः ग्राहकाः
भवितुम् इच्छन्ति तर्हि अधोलिखिते सङ्केते धनं प्रेषयन्तु ।

ग्राहक शुल्कम्

वार्षिकं रु	- 100
द्वैवार्षिकं रु	- 175
त्रैवार्षिकं रु	- 250
अङ्कमूल्यं रु	- 10

**EKLAVYA
SANSKRIT
ACADEMY**

वेदपाठः (निश्चितांशः)

- Date** : 2/1/19 to 29/3/19
- Day** : Wednesday- Friday
- Time** : 6.30pm to 8.00pm
- Fees** : 3000/-

छन्दःपरिचयः

- Date** : 1/2/19 to 28/2/19
- Day** : Thursday - Friday
- Time** : 6.30pm to 8.00pm
- Fees** : 2000/-

मार्गदर्शनम् (Class 10)
(व्याकरणम्)

- Date** : 16/01/19 to 26/01/19
- Day** : Daily
- Time** : 11:00 am to 12:30 pm
- Fees** : 2000/-

Venue: Core House, Off CG Road, Ah'bad**Contact** : Dr. Mihir Upadhyay - (91) 098246 16237

प्रियवाचकाः

- भवतां समीपे यदि पत्रिकायां प्रकाशनयोग्याः लेखाः, कथाः, हास्यकणिकाः वा सन्ति तर्हि कृपया प्रेषयन्तु ।
- पत्रिकायाः विषये सूचनम् अपि स्वीकार्यम् अस्ति ।

**EKLAVYA
SANSKRIT
ACADEMY**

Published, Printed and Edited by Dr. Mihir Upadhyay

For. Eklavya Sanskrit Academy

Core House, Off CG Road

Ahmedabad 380 006 India

Fax: (91) 79 26563681**Mobile**: (91) 98246 16237**e-mail**: mihiresa@gmail.com**web**: www.eklavyasanskritacademy.org